

[Ingomar Petersen.]

mulighed for at låne penge til inden for en vis grænse at gå i gang med moderniseringer, så tror jeg, vi er nået et langt skridt videre. Jeg kan da ikke tænke mig, at hr. Henning Philipsens parti vil gå imod noget sådant.

Med hensyn til det frie boligmarked vil jeg sige til hr. Henning Philipsen, at på det tidspunkt, hvor man igennem en ordning med udlån af realkreditlen når frem til, at folk skal have en vis egenkapital og der er visse lånemuligheder, som man kan styre, så kan man efter min mening langs ad vejen nå frem til et frit boligmarked herhjemme, et boligmarked, som retter sig efter tilbud og efterspørgsel. Vi kan ikke fortsætte med at betale så kolossale subsidier til boligbyggeriet i den almennyttige sektor, men naturligvis heller ikke i den private sektor, i form af de skattemæssige fordele, der er. Vi betaler i dag fra det offentlige side 60 pct. af anskaffelsessummen inden for den almennyttige sektor, inden vi begynder at give yderligere tilskud i form af boligsikring. Alle er jo med til at betale det, også dem, der bor i den almennyttige sektor. Vi må bort fra disse ting, men vi kan ikke gøre det på én gang. Det er vi enige om.

Det glæder mig virkelig, at hr. Kjærulff-Schmidt på fremskridtspartiets vegne i dag giver de almennyttige boligselskaber ros. Det er noget nyt at høre fra fremskridtspartiet. Fremskridtspartiets tidligere ordfører inden for dette felt har ikke — i hvert tilfælde ikke mig bekendt — fremsat så rosende bemærkninger om det almennyttige byggeri som hr. Kjærulff-Schmidt.

Det glæder mig også, at fremskridtspartiet er interesseret i en forenkling af lovgivningen vedrørende kollegiebyggeri og institutionsbyggeriet. Det må vel formentlig indebære, at fremskridtspartiet vil se velvilligt på det arbejde, vi nu skal have i boligudvalget om at få disse boligformer ind i boligbyggeriloven. Det er i allerhøjeste grad en forenkling. Jeg takker for tilsagnet fra fremskridtspartiet om, at de vil stemme for det til sin tid.

Henning Philipsen (SF):

Jeg beklager, hvis hr. Knud Damgaard har forstået det således, at den kritik, jeg i

første omgang udøvede med hensyn til behandlingen af de nye partier i udvalget, var en ensidig kritik af formanden. Det var den bestemt ikke, men den var også til ham. Det synes jeg skal understreges, for han modtog jo ikke sit flertal i udvalget. Men den var altså ikke ensidigt møntet på ham.

Og så sagde hr. Knud Damgaard, at boligudvalget har ydet sit bedste for at sikre lejerne og i det hele taget for at få en fornuftig boligpolitik igennem. Ja men jeg bestrider ikke, at der har været et omfattende udvalgsarbejde. Det ændrer bare ikke ved den kendsgerning, som sikkert også er gået op for hr. Knud Damgaard, at der var et valg den 9. januar, og at der i mellemtiden er kommet nye partier ind, som må have en rimelig mulighed til ikke kun at få de nødvendige oplysninger — for dem tvivler jeg overhovedet ikke om at man har fået, hvis man har bedt om dem — men også for at bearbejde disse forslag i samme omfang som de partier, der har deltaget i udvalgsforhandlingerne før.

Og så må jeg lige sige — det kan også bl. a. være et svar til hr. Ingomar Petersen — at vel var jeg ude at rejse, men al den snak kan man for så vidt godt spare sig, den interesserer kun hr. Ingomar Petersen selv. Dernæst vil jeg sige, at mit forslag om det almennyttige byggeris struktur fremsatte jeg i boligudvalget efter en opfordring fra udvalget om at komme med et forslag. Det skete allerede i oktober måned, og en af dem, der bad mig om det, var hr. Ingomar Petersen, og jeg synes, at hr. Ingomar Petersens bemærkninger skal ses i lyset heraf. Således forholder det sig.

Så et par bemærkninger yderligere til hr. Ingomar Petersen og for den sags skyld også til hr. Knud Damgaard, fordi de ligesom overlappede hinanden i et forsøg på at påvise, at S-SF-forliget var værre. Ja men lad os så prøve at se på det. Jeg er meget ked af, at hr. Ingomar Petersen ikke bare ikke hører efter, hvad jeg siger, men også citerer både sig selv og mig forkert, at han heller ikke engang gør sig den ulejlighed virkelig at læse, hvad der står i S-SF-forliget. De 60 mill. kr., som hr. Knud Damgaard omtaler, skulle udgøre de 4 gange $\frac{1}{4}$ pct., det tal er rigtigt. Det ændrer ikke noget ved, at så stoppede man. Og det ændrer heller ikke